

РЕШЕНИЕ

№ 1067

гр. София, 16.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11387** по описа за **2023** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

3

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл.63, ал.1, пр.2 от ЗАНН.

С Решение № 4390 от 12.10.2023 г., постановено по НАХД № 14777/2021 г., Софийският районен съд е потвърдил Наказателно постановление № 21-4332-016866/17.08.2021 г., издадено от Началник група в ОПП-СДВР, в частта, с която на М. В. Я. от [населено място], [улица], вх.Б, ет.8, ап.47, ЕГН:[ЕИК], са наложени следните административни наказания: по т.1 - глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 24 месеца, за извършено нарушение по чл.174, ал.3 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/; и по т.2 - глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 24 месеца, за извършено нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП; и е отменил същото постановление в частта му, с която М. В. Я., ЕГН:[ЕИК], е наложено административно наказание по т.3 - глоба в размер на 10 лв. за извършено нарушение по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП.

Недоволен от така постановеното решение е останал жалбоподателят Я., който с

касационна жалба, подадена в срок чрез адв.Т., обжалва същото в потвърдителната му част. В жалбата се твърди, че съдебният акт е неправилен и необоснован, като се излагат съображения за наложени две отделни наказания за едно и също деяние. От настоящия Съд се иска да отмени касираното решение и да отмени изцяло оспореното постановление, а при условията на алтернативност – да намали санкцията, като същата бъде сведена до едно административно наказание глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 24 месеца. В с.з. касаторът се представлява от адв.Т., който поддържа жалбата.

Ответникът по касация - Началник група в ОПП-СДВР, не се явява, не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП предлага касационната жалба да бъде уважена и решението на СРС да бъде отменено.

Административен съд-София град, като провери правилността на съдебното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна поради следните съображения :

Релевантните по спора факти и обстоятелства са правилно установени от решаващия състав на СРС и са последователно възпроизведени в мотивите на обжалваното решение. Възприетата от Съда фактическа обстановка е съобразена със събраните по делото доказателства. Срещу касационния жалбоподател е ангажирана административно-наказателната отговорност на основание чл.174, ал.3 ЗДвП за това, че на 05.08.2021 г. около 11 ч в [населено място] е управлявал лек автомобил Ф. П. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Мого България ЕООД, по ул.Б. рид, с посока на движение от ул.Народно хоро, като при извършена полицейска проверка на кръстовището с ул.Б. е отказал да бъде тестван за алкохол с техническо средство - Алкотест дрегер 7510С с № 0224, като след издаден талон за медицинско изследване такова не е извършено; и е отказал да бъде тестван за наркотични вещества или техни аналози с техническо средство – Д. тест 5000 с № 0103, като след издаден талон за медицинско изследване такова не е извършено.

Събраните по делото доказателства са подробно обсъдени в мотивите на първоинстанционното решение и от тях се налага безспорният извод, че касаторът е извършил двете вменени му във вина административни нарушения. Не са налице разминавания във фактическата обстановка по случая, която да предизвика отмяна на издадения административнонаказателен акт.

Правилно Съдът е кредитирал показанията на актосъставителя, възприел отказа на касатора да му бъде извършена проверка с техническо средство; както и тези на другия свидетел, който е споделил, че административнонаказаното лице е било задържано за притежаване на наркотични вещества. Показанията на свидетелите са в унисон с отразеното в официални документи – докладна записка; заповед за задържане на лице; талон за изследване; вписване в книга за регистрация на лицата за медицински преглед по реда на Наредба № 1/2017 г. на МЗ, МВР и МП, Наредба № Н-5/2012 г. на МО и с Постановление по реда на НПК; лист за преглед на пациент в КДБ/СО. Касационният съд не намира противоречия при установяване на фактическата обстановка от първата съдебна инстанция.

Нарушението по т.1 и това по т.2 е подведено под санкционната норма на чл.174, ал.3 ЗДвП. Същата предвижда наказание за водач на моторно превозно средство, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване

употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози. Разглежданата норма съдържа отделни състави на административни нарушения, като осъществяването на което и да е от тях е основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя. След като водачът е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта, както и за установяване употребата на наркотични вещества, на мястото и по времето, посочени в АУАН, като не е изпълнил и дадените му предписания за изследване, той е осъществил състава на две отделни нарушения по чл.174, ал.3 ЗДвП.

Неоснователен е касационният довод за налагане в случая на две отделни наказания за едно и също деяние. Съгласно задължителното тълкуване, дадено в Тълкувателно решение № 13 от 20.12.2021 г. по тълк.дело № 1/2021 г., ОСС на ВАС I и II колегия, отказите по чл.174, ал.3 от Закона за движението по пътищата на водач за извършване на проверка за наличие на алкохол и/или наркотици в кръвта са две самостоятелни административни нарушения, като в този случай е приложима нормата на чл.18 от Закона за административните нарушения и наказания. Съгласно тази разпоредба, когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях. Противоречащо на правната и житейската логика и несъответстващо на целта на закона е приемането, че двата отказа могат да се приравнят като правни последици и степен на обществена опасност на един отказ по някоя от проверките, респективно да бъде наложено едно общо наказание при наличие на два отказа.

Отказите на касационния жалбоподател да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и за установяване употребата на наркотични вещества е установена по категоричен начин. От събраните доказателства по делото не може да бъде направен различен извод. Първоинстанционният съд е извършил правилна преценка на всички събрани доказателства по делото, в тяхната съвкупност, и в резултат на това правилно е обосновал несъмнен извод за осъществения състав на административно нарушение, като не е допуснал твърдяните закононарушения при преценката на доказателствата. При съставяне на АУАН и при издаване на НП са спазени административно-производствените правила на ЗАНН. Обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен наказващ орган, надлежно упълномощен от министъра на вътрешните работи. Всички спорни въпроси по делото са получили отговори, намиращи опора в закона. Не се констатираха твърдяните в настоящото производство основания за отмяна на решението.

Като е приел, че оспореното пред него постановление е законосъобразно и го е потвърдил в разгледаните две части, Съдът е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1, предл.първо от АПК Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4390 от 12.10.2023 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 14777/2021 г., В ЧАСТТА МУ, с която е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-016866/17.08.2021 г., издадено от Началник група в ОПП-СДВР, относно наложените на М. В. Я. от [населено място], [улица], вх.Б, ет.8, ап.47, ЕГН:[ЕИК], административни наказания: по т.1 - глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 24 месеца, за извършено нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП; и по т.2 - глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 24 месеца, за извършено нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :